

Domslut

Utöver de situationer som regleras i rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, och om det inte föreligger någon annan anknytning till unionsrättsliga bestämmelser om medborgarskap, kan en tredjelandsmedborgare inte göra gällande en uppehållsrätt som är härledd till en unionsmedborgare.

(¹) EUT C 145, 14.05.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 november 2012 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. mot Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Mål C-56/11) (¹)

(Gemenskapens växtförädlarrätt — Förordning (EG) nr 2100/94 — Bearbetning — Bearbetningsföretagets skyldighet att informera en innehavare av en växtförädlarrätt — Krav vad gäller tidpunkt och innehåll i begäran om information)

(2013/C 9/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Motpart: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberlandesgericht Düsseldorf — Tolkningen av artikel 14.3 sjätte strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 196) och av artikel 9.2 och 9.3 i kommissionens förordning (EG) nr 1768/95 av den 24 juli 1995 om införande av genomförandebestämmelser för det undantag i jordbruket som föreskrivs i artikel 14.3 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 173, s. 14) — Bearbetningsföretagets informationsplikt i förhållande till rättsinnehavaren — Villkor avseende tidpunkten för och innehållet i en begäran om information vilka ligger till grund för skyldigheten att lämna information

Domslut

1. Artikel 9.3 i kommissionens förordning (EG) nr 1768/95 av den 24 juli 1995 om införande av genomförandebestämmelser för det

undantag i jordbruket som föreskrivs i artikel 14.3 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2605/98 av den 3 december 1998, ska tolkas så, att ett bearbetningsföretags skyldighet att lämna information avseende skyddade växtsorter utlöses när begäran om information som avser ett visst regleringsår har lämnats in före utgången av detta regleringsår. En sådan skyldighet kan emellertid gälla information som avser upp till tre regleringsår som föregår det innevarande under förutsättning att en innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt till samma bearbetningsföretag har gjort en första begäran gällande samma sorter under det första av de regleringsår som avses i begäran om information.

2. Artikel 14.3 sjätte strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt och artikel 9 i förordning nr 1768/95, i dess lydelse enligt förordning nr 2605/98, ska tolkas så, att en begäran om information från en innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt till ett bearbetningsföretag inte måste innehålla bevis för de indikationer som görs gällande i nämnda begäran. Den omständigheten att en jordbrukare avtalsenligt odlar en skyddad växtsort utgör heller inte i sig en indikation på att ett bearbetningsföretag har bearbetat eller har för avsikt att bearbeta den skördeprodukt som erhålls genom att förökningsmaterial av nämnda sort odlas till utsäde. En sådan omständighet kan emellertid, beroende på övriga omständigheter i målet, leda till att det fastslås att en sådan indikation föreligger, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att avgöra i det mål som är anhängigt vid den.

(¹) EUT C 145, 14.5.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 november 2012 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) — Pfeifer & Langen KG mot Hauptzollamt Aachen

(Mål C-131/11) (¹)

(Jordbruk — Förordning (EEG) nr 1443/82 — Artikel 3.4 — Tillämpning av kvotsystemet inom sektorn för socker — Överskott av socker som myndigheterna i en medlemsstat har fastställt i samband med en kontroll i efterhand hos tillverkaren — Fråga huruvida detta överskott ska beaktas i samband med fastställandet av den slutliga produktionen för det regleringsår under vilket överskottet konstaterades)

(2013/C 9/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf